

Simfonia ploaiei

Cincinat Pavelescu

E noapte de toamna si ploua !
Ce trist e cind ploua in noapte,
In plinsetul ploaiei nu-s soapte
De flori sarutate de roua,

Sunt lacrimi ascunse si mute
Ce nasc si ce mor nestiute.
In fiecare picatura
Ce picura din ramuri,

In fiecare picatura
Ce-aluneca pe geamuri,
Sunt voci de jale si de ura,
Sunt rugi, crimpeie de blesteme,
E o larga, surda simfonie,
E toata sumbra tragedie
A saraciei care geme
Pe banci, sub poduri, prin gradini,
intunecind cu ochi haini
Si glasuri amarite
Tacerea plina de fiori
A noptilor posomorite !

Sub lustrul apei strada pare
Un riu statornic fara val.
Si flacara de felinare
E ca o lama de pumnal.

Pe cind visezi la pianu-ti, doamna,
Si-asculti al sobei dulce cint,
N-o sa-ntelegi ce trista sunt
Cind ploua, noptile de toamna !